



BIULETYN

Wydział Chemii UAM - Informator Dziekana

29/11

PROFESOR ANDRZEJ BUREWICZ DZISIAJ OBCHODZI 75. URODZINY

Szanowny Panie Profesorze,

Z okazji Jubileuszu

**najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia, stu lat
oraz wszystkiego co daje radość i zadowolenie w życiu
składa**

**w imieniu całej społeczności Wydziału Chemii
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza**

**Andrzej Molski
Dziekan**



Sylwetka prof. zw. dr hab. Andrzeja Burewicza

Profesor Andrzej Burewicz urodził się 23 listopada 1936 roku w Poznaniu. Technikum Chemiczne ukończył w roku 1955 w Poznaniu. Następnie podjął pracę w Centralnym Laboratorium Ogniw i Baterii w Poznaniu, którą przerwał, rozpoczynając studia w roku 1956 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Poznańskiego. Podczas studiów w roku 1960 podjął pracę na stanowisku kierownika zmiany w Poznańskich Zakładach Elektrotechnicznych "Alco" w Poznaniu, a rok później w Instytucie Kwasu Siarkowego w Poznaniu, na stanowisku kierownika Pracowni Surowców Siarkonośnych. Pracę magisterską wykonał w roku 1962. Od 1 grudnia 1963 roku został zatrudniony na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Katedrze Chemii Nieorganicznej, stopień doktora uzyskał w roku 1969. W roku akademickim 1972/1973 przebywał na rocznym stażu w Uniwersytecie Stanowym w Kansas, USA. W roku 1980 uzyskał stopień doktora habilitowanego, w roku 1981 został powołany na stanowisko docenta, w roku 1991 na stanowisko profesora nadzwyczajnego a od roku 1998 jest profesorem zwyczajnym.

Zainteresowania naukowe Pana Profesora koncentrowały się wokół syntezy i właściwości fizycznych i chemicznych tlenodeuterotlenków żelaza (9 publikacji 1966-1977 - badania te pozwoliły uściślić położenie wodoru w getycie dzięki badaniom neutronograficznym odmian zdeuteryzowanych tych związków). Poszerzeniem tej tematyki były dalsze prace nad syntezą i właściwościami fizycznymi tlenodeuterotlenków innych pierwiastków przejściowych, w tym lantanowców, czego rezultatem było opracowanie nowej strategii syntezy tych związków o dużej czystości izotopowej. Innym nurtem Jego badań były prace nad opracowaniem syntezy faz ferromagnetycznych na drodze reakcji wybuchowych, czego rezultatem było opublikowanie 6 prac w latach 1972 -1981, w których określono parametry techniczne i metodologiczne syntezy ferrytów typu spineli na drodze reakcji wybuchowych.

Od roku 1981, tj. od chwili powołania na stanowisko Kierownika Zakładu Dydaktyki Chemii rozpoczął systematyczne prace nad nowymi środkami dydaktycznymi dla potrzeb nauczania chemii, a także rozpoczął badania nad ich wpływem na efekty nauczania chemii. W tych badaniach ustalił skuteczność dydaktyczną następujących środków: fazogramów dynamicznych; filmów telewizyjnych; programów interakcyjnych; programów multimedialnych, mikronauczania - telewizja przewodowa do rejestracji zajęć na przykład z dydaktyki chemii.

W latach 1984 -1985 odbył staż w State University of New York at Stony Brook, USA gdzie rozpoczął badania nad syntezą wielordzeniowych związków kompleksowych oraz nad ustaleniem zależności właściwości magnetycznych od ich struktury przestrzennej i składu chemicznego. Po przyjeździe ze Stanów Zjednoczonych w roku 1985 podjął systematyczne badania nad wykorzystaniem edukacyjnych programów komputerowych w nauczaniu chemii. W wyniku tych badań opracowano 13 programów edukacyjnych z chemii organicznej, nieorganicznej i ochrony środowiska (dwa doktoraty).

Wprowadzenie komputerów IBM w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku do systemu edukacyjnego w Polsce, zobligowało Profesora i jego Zakład do opracowania programów edukacyjnych dla tej klasy komputerów; wyniki tych badań zostały zebrane i opublikowane w pozycji książkowej pt. "Edukacyjne programy komputerowe w nauczaniu chemii".

Kolejny nurt działań badawczych to opracowanie programów komputerowych, które poszerzone o sekwencje programów magnetowidowych stworzyły nową strategię dydaktyczną tzw. programów interakcyjnych. W tym zakresie opracowano interakcyjne programy komputerowo-magnetowidowe z dydaktyki chemii z ochrony środowiska i chemii podstawowej, które poddano weryfikacji w procesie dydaktycznym na poziomie szkół średnich. Wyniki tych prac były prezentowane w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym (Journal of Chemical Education) a także na międzynarodowych konferencjach w Kanadzie i Wielkiej Brytanii.

W dorobku naukowym Profesora znajdują się również prace nad wykorzystaniem obrazu anaglifowego do nauczania chemii. Nowością opracowywanych edukacyjnych systemów multimedialnych były obrazy anaglifowe i 3D, które pozwalają na obserwowanie zjawisk chemicznych, struktur związków, przebiegu reakcji chemicznej, wszelkich zjawisk fizycznych i chemicznych w trzech wymiarach. Opracowano pod kierunkiem Profesora A. Burewicza zbiór edukacyjnych programów telewizyjnych dla przyrody w szkołach podstawowych i chemii w gimnazjum i liceum o łącznej liczbie 196 programów zarejestrowanych w systemie VHS a następnie w drugiej edycji na płytach DVD. Pod kierunkiem Profesora w ramach tematu międzynarodowego Equal, prowadzono badania nad z e-learningiem a szczególnie z jego odmianą blended learning, prowadzone są tą metodą szkolenia nauczycieli włoskich, hiszpańskich, portugalskich i polskich.

Profesor Andrzej Burewicz uczestniczy od wielu lat w badaniach nad tlenkiem azotu II i jego znaczeniu w organizmach żywych z Oakland University (Michigan), a także z Ohio University (Athens), publikując wspólnie osiągnięcia w czasopismach amerykańskich o wysokim Impact Faktorzem. W sumie dorobek naukowy obejmuje autorstwo lub współautorstwo 79 pozycji zwartych w tym 31 książek, 24 skryptów i 24 poradników, dalej 41 edukacyjnych programów komputerowych oraz 196 edukacyjnych programów wideo, a także 307 artykułów publikowanych o zasięgu krajowym i zagranicznym i 182 komunikatów prezentowanych na konferencjach krajowych i zagranicznych, w tym np. w Brisbane, Australia i Seul (Korea Płd).

Kierowany przez Profesora Andrzeja Burewicza Zakład (od 1981 do 2007 roku) jest jednym z nielicznych w kraju ośrodków badań nad kompleksowym wykorzystaniem technicznych środków nauczania chemii tj. programów magnetowidowych, komputerowych i multimedialnych. W tym czasie po raz pierwszy wprowadzono do nauczania chemii obraz 3D oraz opracowano i wydano podręcznik na nośniku CD.

W przeszło 40. letniej działalności dydaktycznej na uczelni prowadził wykłady z chemii nieorganicznej, chemii fizycznej, dydaktyki chemii dla studentów stacjonarnych, zaocznych i podyplomowego Studium dla Nauczycieli, od roku 1990 na specjalności chemia środowiska wykłady z chemii nieorganicznej, a także seminaria i proseminaria z dydaktyki chemii i chemii nieorganicznej, a od roku 2004 technologii informacyjnej, grafiki komputerowej oraz wykłady fakultatywne z eksperymentu chemicznego, wykłady monograficzne dla magistrantów i wykłady z andragogiki dla doktorantów Wydziału Chemii UAM i adiunktów Wydziału Fizyki UAM, także w ośrodkach zamiejscowych naszego Uniwersytetu – w Kościanie, Wągrowcu i Słubicach. Na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej zorganizował i zrealizował z Zakładem dla 2650 nauczycieli chemii kursy technologii informatycznej, był redaktorem internetowego czasopisma(2006-2007) Scholaris i Horyzonty Dydaktyki Chemii.

Od roku 1981 wypromował 165 magistrów i 11 doktorów. Był recenzentem 6 prac doktorskich i 2 prac habilitacyjnych. Dla Wydawnictw Naukowych i Szkolnych, Ministerstwa Edukacji Narodowej, KBN i innych instytucji opracował 92 recenzje.

W latach 1985 - 1990 był prodziekanem Wydziału Chemii, w tym czasie będąc przewodniczącym komisji d/s reformy programów studiów chemicznych opracowano nowy program studiów dla kierunku chemia i nowo powstającego kierunku ochrona środowiska. Zorganizował i był kierownikiem merytorycznym 24 ogólnopolskich, bądź międzynarodowych Konferencji Dydaktyki Chemii. Był przewodniczącym Sekcji Dydaktycznej PTCh. Jest rzeczoznawcą w MEN do oceny środków dydaktycznych i podręczników szkolnych do nauczania chemii, był przewodniczącym Komisji Nauk Chemicznych PAN - Oddział w Poznaniu, członkiem Rady Programowej do spraw Studiów Chemicznych, jest członkiem stowarzyszenia "Phi Lambda Upsilon" przy Honorary Chemical Society. W latach 1985 - 1989 był członkiem a od roku 1990 do 1998 przewodniczącym Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Do roku 2001 był przewodniczącym Ogólnopolskiej Komisji Egzaminacyjnej do nadawania stopni zawodowych nauczycielom chemii a także przez wiele lat członkiem Rady Wydawniczej Wydawnictwa Naukowego UAM w Poznaniu. Od roku 2002 pełnił funkcję członka Rady Programowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie przy Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu i jest rzeczoznawcą grupy parlamentarnej Interklasa. W roku 2006 został powołany w skład Kapituły Interklasa ustalającej najbardziej kreatywne szkoły stosujące efektywnie TI w Polsce.

Za swą działalność naukową i organizacyjną został wyróżniony dwukrotnie nagrodami Ministra Edukacji Narodowej II i III stopnia a dwadzieścia trzy razy nagrodami Rektora UAM. Odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi (1984), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1989), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski(1998) i Medalem Polskiego Towarzystwa Chemicznego im. Jana Harabaszewskiego (2001).

Po przejściu na emeryturę, od 1 października 2007 roku Profesor Andrzej Burewicz mając status Profesora Seniora kontynuuje swoją działalność naukową, współpracując dalej z innymi ośrodkami, służąc także chętnie radą, swoim dawnym współpracownikom.

(Opracowali i sfotografowali - uczniowie)
